

Παράκληση εις την Αγία Μεγαλομάρτυρα Μαρίνα

Εὐλόγησαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἔπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἅπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ἀκουστόν ποιήσον μοί τὸ πρῶν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοῖ ἠλπισα γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος

αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην
αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τὰ Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Παρθενομάρτυς τοῦ Σωτῆρος Μαρίνα, ὡς παρῶρησίαν πρὸς Αὐτὸν κεκτημένη,
πάσης ἀνάγκης ῥύου καὶ κακώσεως, καὶ παντοίων θλίψεων, καὶ παθῶν καὶ
κινδύνων, τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, τῷ ἁγίῳ ναῶ σου, καὶ ἐκζητοῦντας
Μάρτυς εὐλαβῶς, τὴν σὴν θερμὴν προστασίαν ἐκάστοτε.

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ανδρείαν καὶ φρόνησιν σύ κεκτημένη, σεμνή, ἀνδρείως κατεπάτησας ὄφιν
ἀρχέκακον, Μαρίνα πανεύφημε ἡσχυνας Ὀλυβρίου τὰς Πίκρας Τιμωρίας
ἠύφρανας. Ἄσωμάτων τὰς χορείας ἀθλοῦσα, διό ἀπαύστως πρέσβευε Χριστῷ,
εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ
Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρῶσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ
διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ
δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τό πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ
τό πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια
τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ

εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν Σου ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν μου καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπό τοῦ προσώπου Σου καί τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοὺς Σου καί ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τήν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τήν Σιών καί οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καί ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Μαρίνα, δίδου ἡμῖν σὴν χάριν, Γερασίμου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μαρίνα Παρθένων ἡ καλλονή, καὶ δόξα Μαρτύρων, καθικέτευε ἐκτενῶς, διδόναι συγχώρησιν πταισμάτων, τοῖς προσιοῦσιν θερμῶς τῇ πρεσβείᾳ σου.

Ἀπάσης ἀνάγκης καὶ προσβολῆς, ἀτρώτους συντήρει, τοὺς προσπίπτοντας εὐλαβῶς, Μαρίνα τῇ θείᾳ σου εἰκόνι, καὶ τὴν θερμὴν σου αἰτοῦντας βοήθειαν.

Ῥοαῖς καὶ ἀρδεΐαις ταῖς μυστικαῖς, Μαρίνα θεόφρον, ὦνπερ εἴληφας δωρεῶν, τοὺς ἄνθρακας σβέσον τῶν παθῶν μου, καὶ τὴν κατ' ἄμφω ὑγίαν μοι δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺν ἡμῖν δίδου κατὰ παθῶν, Κεχαριτωμένη παντευλόγητε Μαριάμ, καὶ παῦσον ψυχῆς μου τὴν ὀδύνην, τὸν ἰατρὸν τῶν ψυχῶν ἡ κυήσασα.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νοσημάτων παντοίων καὶ πολλαπλῶν θλίψεων, καὶ ἐπηρειῶν ὀλεθρίων, τοῦ πολεμήτορος, ἡμᾶς ἀπάλλατε, Μεγαλομάρτυς Μαρίνα, ταῖς πρὸς τὸν Νυμφίον σου, θερμαῖς δεήσεσιν.

Ἀθληφόρων λαμπρότης νύμφη Χριστοῦ πάνσεμνε, καὶ τῶν εὐσεβῶν προστασία, Μαρίνα ἔνδοξε, πάσης στενώσεως, καὶ δυσπραγίας ἐν βίῳ, ἀσινεῖς διάσωζε,

τοὺς σὲ γεραίροντας.

Δοξασθεῖσα ἀξίως παρὰ Χριστοῦ πάνσεμνε, πάσης τῶν παθῶν ἀδοξίας, καὶ πάσης θλίψεως, ἀτρώτους φύλαττε, Παρθενομάρτυς Μαρίνα, τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, τῇ ἀντιλήψει σου.

Θεοτοκίον.

Ἰλασμὸν ἡμῖν αἶτει καὶ τῶν παθῶν ἴασιν, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ κινδύνων τὴν ἀπολύτρωσιν, Παρθένε ἄχραντε, τοῖς προσκυνουῦσιν ἐν πίστει, τὸ τῆς Σῆς κυήσεως, μέγα μυστήριον.

Διάσωσον, Παρθενομάρτυς Μαρίνα ταῖς σαῖς πρεσβείαις, πάσης βλάβης καὶ νοσημάτων καὶ θλίψεων, τοὺς ἐκζητοῦντας τὴν θεῖαν σου προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμή.

Πρεσβεία τῇ σῇ μετὰ σπουδῆς προστρέχοντες, Μαρίνα σεμνή, λαμβάνομεν πᾶν αἶτημα· σὺ γὰρ παρέχεις ἅπασιν, καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων τὴν ἴασιν, καὶ διαλύεις δεινὰς συστροφάς, ἀεὶ καθ' ἡμῶν τοῦ παναλάστορος.

Ῥδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Δεδεγμένη πανεύφημε, τὴν τῶν ἰαμάτων θεῖαν ἐνέργειαν, μὴ ἐλλείπης βλύζειν πάντοτε, τοῖς σοὶ προσιοῦσιν ῥῶσιν ἄφθονον.

Ὁδυνῶν ἀπαλλάττονται, καὶ πολυειδῶν σεμνὴ περιστάσεων, οἱ προστρέχοντες τῷ οἴκῳ σου, καὶ τὴν θεῖαν χάριν σου κηρύττοντες.

Ἐπὲρ πάντων ἰκέτευε, τὸν σὸν ὦ Μαρίνα Νυμφίον πάντοτε, πειρασμῶν διδόναι λύτρωσι, τοῖς εἰλικρινῶς σε μακαρίζουσι.

Θεοτοκίον.

Ἦ τὸν πάντων δεσπόζοντα, τέξασα Παρθένε σαρκὶ δι' ἔλεος, δεσποτεία τοῦ ἀλάστορος, τὸν ῥερυπωμένον νοῦν μου λύτρωσαι.

Ῥδὴ ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Μάρτυς ἀληθῆς, ἀνεδείχθης τοῦ Παντάνακτος, ἐναθλήσασα Μαρίνα καρτερῶς· διὰ τοῦτο τῇ σῇ χάριτι προστρέχομεν.

Ίασαι ψυχῶν, καὶ σωμάτων τὰ συντρίμματα, τῶν ἐν πίστει προσιόντων σοι σεμνή, ὡς θαυμάτων δεδεγμένη χάριν ἄφθονον.

Νέκρωσον ἐχθροῦ, τοῦ δολίου τὰ βουλεύματα, ἃ τεκταίνει ὦ Μαρίνα καθ' ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ συντηροῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σάρκα προσλαβών, ἐξ αἱμάτων Σου Πανάμωμε, ὁ τοῖς πᾶσι τὴν ζωὴν αἰεὶ διδούς, προστασίαν Σε ἡμῶν θερμὴν ἀνέδειξε.

Ῥδὴ στ´. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἡλίου, τοῦ νοητοῦ ταῖς ἀκτίσι, λαμπομένη καλλιμάρτυς Μαρίνα, διασκεδάζεις παθῶν πάντα ζόφον, καὶ ἀκαθάρτων πνευμάτων ἐπήρειαν, καὶ εὐφροσύνης θεῖον φῶς, ἀνατέλλεις τοῖς σὲ μακαρίζουσι.

Ναμάτων, τῶν νοητῶν πληρουμένη, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου Μαρίνα, βλῦσον ἡμῖν, γλυκασμὸν σωτηρίας, καὶ δροσισμὸν θεϊκῆς ἀγαθότητος, ὡς κεκτημένη πρὸς Χριστόν, παρρῆσιαν πολλὴν καλλιπάρθενε,

Χειμάζει, παθῶν ποικίλων χειμῶν με, καὶ καθέλκει πρὸς βυθὸν ἀπωλείας, ἀλλ' ὡς λιμένι τῷ θεῖῳ ναῷ σου, καταφυγῶν ὦ Μαρίνα κραυγάζω σοι· τῶν ἐπελθόντων μοι δεινῶν, διὰ τάχους ἐξάρπασον δέομαι.

Θεοτοκίον.

Ἀφράστως, τὸν Ποιητὴν τῶν ἀπάντων, μετὰ σώματος τεκοῦσα Παρθένε, ἀναλλοιώτως ἀτρέπως ὡς οἶδε, δι' εὐσπλαγχνίαν ὁ μόνος φιλόνητος, διέλυσας τὴν τοῦ Ἀδάμ, τῷ Σῶ τόκῳ κατάραν Πανάμωμε.

Διάσωσον, Παρθενομάρτυς Μαρίνα ταῖς σαῖς πρεσβείαις, πάσης βλάβης καὶ νοσημάτων καὶ θλίψεων, τοὺς ἐκζητοῦντας τὴν θεῖαν σου προστασίαν.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρῆσιαν.

Αἴτησις καὶ εὐθύς το Κοντάκιον.

Ἦχος β´. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Παρθενομάρτυς Μαρίνα θεόνυμφε, τὰς ἰκεσίους φωνὰς ἡμῶν πρόσδεξαι, καὶ πλήρου ἡμῶν τὰ αἰτήματα, τῇ πρὸς Χριστοῦ δεδομένη σοι χάριτι, πταισμάτων αἰτοῦσα ἡμῖν ἄφεισιν.

Προκείμενον.

Ἵπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Στ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. κε' 1-13)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὅμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραί. Αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἄρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· κύριε κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἧ' ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Δόξα.

Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου πρεσβείαις ἐλεήμον ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις ἐλεήμον ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νύμφη ἀδιάφθορος, καὶ θαυμαστὴ Ἀθληφόρος, ὦ Μαρίνα πέφνησας, τοῦ Χριστοῦ ἀθλήσασα θείῳ ἔρωτι, καὶ πολλῆς χάριτος, Μάρτυς ἠξιώθης· διὰ τοῦτό σου δεόμεθα, ἐκ πάσης θλίψεως, καὶ ὀδυνηρῶν περιστάσεων, καὶ νόσων καὶ κακώσεων, ἀβλαβεῖς ἡμᾶς διαφύλαττε, τοὺς ἐν εὐλαβείᾳ, προστρέχοντας τῷ

θείῳ σου ναῶ, καὶ τῇ ἁγίᾳ εἰκόνι σου, πάνσεμνε προσπίπτοντας.

Σῶσον ὁ Θεός τον λαό σου...

ᾠδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ῥῶσιν θείαν πηγάζει, ἡ ἁγία εἰκὼν σου, Μαρίνα ἔνδοξε, ἣ πίστει προσιόντες, ὑμνοῦμέν σου τοὺς ἄθλους, καὶ συμφώνως κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰατρεύειν μὴ παύση, τὰς δεινὰς καχεξίας, καὶ τὰ νοσήματα, Μαρίνα Ἀθληφόρε, τῶν πίστει προσιόντων, τῷ ναῶ σου ἐκάστοτε, καὶ ἐκζητούντων τὴν σὴν, θερμῶς ὀξεῖαν χάριν.

Νοῦν ἀλάστορα Μάρτυς, τῇ στερῶσά σου ἀθλήσει, καταπεπάτηκας· αὐτοῦ οὖν τῆς κακίας, Μαρίνα Ἀθληφόρε, τοὺς βοῶντας ἀπάλλατε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Γηγενῶν τὴν οὐσίαν, νεκρωθεῖσαν ἀπάτη, τοῦ πολεμήτορος, ἐζώσασα Παρθένε, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, ἀπορρήτως κυήσασα, τὴν τῶν ἀπάντων ζωὴν, καὶ λυτρωτὴν τοῦ κόσμου.

ᾠδὴ η´. Τὸν Βασιλέα.

Ἐν τῷ ναῶ σου, οἱ προσιόντες Μαρίνα, θᾶπτον ῥύονται ἐκ πάσης δυσχερείας, καὶ τῆς ἀρωγῆς σου, κηρύττουσι τὴν χάριν.

Ῥῦσαι Μαρίνα, τῆς ἐπελθούσης ἀνάγκης, τοὺς προσπίπτοντας τῇ θείᾳ σου πρεσβείᾳ, καὶ παράσχου πᾶσι, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην.

Ἀρρώστημάτων, καὶ χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀπολύτρωσαι Μαρίνα Ἀθληφόρε, τοὺς ἐκδεχομένους, τὴν θείαν ἀρωγὴν σου.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Παρθένε, Χριστιανῶν ἡ προστάτις· διὸ ἅπαντες τῇ Σῇ σπεύδομεν σκέπη, ἵνα λυτρωθῶμεν, πολυειδῶν σκανδάλων.

ᾠδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰάσεων Μαρίνα, βλύζουσα τὰ ρεῖθρα, ἀσθενειῶν κατακλύζεις τὸν βόρβορον, καὶ τὴν ὑγίαν παρέχεις τοῖς σὲ γεραίρουσι.

Μεγίστων χαρισμάτων, κατηξιωμένη, μεγάλων πόνων καὶ θλίψεων λύτρωσαι,
Μεγαλομάρτυς Μαρίνα τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Ὁ ἅγιος ναός σου, πάντας ἀγίαζει, τοὺς ἐν αὐτῷ μετὰ πίστεως σπεύδοντας· διὸ
Μαρίνα ὑμνοῦμεν τὰς ἀντιλήψεις σου.

Θεοτοκίον.

Ἐπίστου χαῖρε Μῆτερ, Κεχαριτωμένη· χαῖρε Παρθένε Ἀγγέλων Βασίλισσα, καὶ
τῶν βροτῶν σωτηρία καὶ καταφύγιον.

Ἄξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,

Χαίροις τῶν Παρθένων ἢ καλλονῆ, καὶ Μαρτύρων δόξα, ᾧ Μαρίνα νύμφη
Χριστοῦ· χαίροις προστασία, ἡμῶν καὶ θυμηδία, τῶν καυχωμένων Μάρτυς, τοῖς
θαυμασίοις σου.

Νύμφη τοῦ Σωτῆρος περικαλλής, Τούτῳ προσελθοῦσα, διανοία εἰλικρινεῖ,
γένονας Μαρίνα, καὶ ἤθλησας ἀνδρείως, ὡς τετρωμένη Μάρτυς, Τούτου τῷ
ἔρωτι.

Χαίρουσα ἐκήρυξας τὸν Χριστόν, καὶ εὐτονωτέρα, αἰκισμάτων ὀδυνηρῶν, ῥώμη
θεοσδότῳ, Μαρίνα ἀνεδείχθης, καὶ τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες τὰ μηχανήματα.

Τοῦ πυρὸς ὑπήνεγκας τὴν ὀρμὴν, καὶ πυρὶ ἀύλῳ, φλέγεις ὕλην τὴν τῶν παθῶν,
ἐνδοξε Μαρίνα, Χριστοῦ Παρθενομάρτυς, καὶ πᾶσιν ἀναβλύζεις, χάριν
σωτήριον.

Πίστει προσιόντες τῷ σῶ ναῷ, ἐνδοξε Μαρίνα, πάσης βλάβης τοῦ πονηροῦ,
λυτρούμεθα θᾶπτον, τῇ σῆ ἐπιστάσια, καὶ πάσης δυσχερείας λύσιν εὐρίσκομεν.

Πλήρου τὰς αἰτήσεις τῶν εὐσεβῶν, καὶ δίδου ὑγείαν, τὴν κατ' ἄμφω διηνεκῶς,
καὶ ἁμαρτημάτων, τὴν ἄφεσιν ἐξάιτει, Μαρίνα Ἀθληφόρε, τοῖς σὲ γεραίρουσι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ
Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί ἁγίῳ Πνεύματι,

καί νῦν, καί αἰεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν· Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομα σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί αἰεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καί τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τήν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοί γάρ πεποίθαμεν. Μή ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὐσπλαχνος καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σύ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καί τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διά Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σύ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Καί τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ´. Ταχύ προκατάλαβε.

Ανδρείαν καὶ φρόνησιν σύ κεκτημένη, σεμνή, ἀνδρείως κατεπάτησας ὄφιν ἀρχέκακον, Μαρίνα πανεύφημε ἡσχυνας Ὀλυβρίου τὰς Πίκρας Τιμωρίας

ηύφρανας. Ἄσωμάτων τάς χορείας ἀθλούσα, διό ἀπαύστως πρέσβευε Χριστώ,
εις τό σωθῆναι ἡμάς.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν το ἐξῆς Τροπάριον.

Ἦχος β´. Ὅτε εκ τού ξύλου.

Μάρτυς Ἀθληφόρε τού Χριστού, ἐνδοξε Μαρίνα Θεόφρον, αξιοθαύμαστε, πάσης
ἐξελοῦ ἡμάς, ἐπιφοράς χαλεπών, καί κινδύνων καί θλίψεων, τον τάραχον
παύσον, τοῖς πιστῶς προστρέχουσι, τῆ ἀντιλήψει σου, λύουσα παθῶν τάς
εφόδους, καί ειρήνην πάσι αιτούσα, καί πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ
πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν
σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄμήν.

Δίστιχον.

Μαρίνα τὴν δέησιν ταύτην προσδέχου.

“Ἦν σοι οἱ Πατέρες τῆς Μονῆς σου πόθῳ προσάγουσι.